

ב' כיצד מערימין

מומם, שנאמר [ויקרא כב] "כל מום לא יהיה בו", ודרשינן [בכורות לג ב] "לא יהיה" "יו"ד שואית, ה"א בפתח, יו"ד בסוגלן.

אמר רב יהודה: מותר להטיל מום בכור קודם שיצא לאור העולם. ויתנהו לכהן, והכהן יאכלנו במומו.

ומקsha גمرا ממשנתנו, שהרי תנן: **ב' כיצד מערימין על הבכור?** מבררת שהיתה מעוברת לידי, אומר: ⁽⁵⁾ מה שבמיעיה של זו, אם זכר, יהא עולה. יש לדייק, כי רק להקדישו לשם עולה, אין, מותר, מפני שקדושתה של עולה חמורה מקדושת בכור, שהרי כליל היא. אבל להקדישו שלמים, שקדושתם קלה מקרבן עולה, ⁽⁶⁾ לא הותר לכתהילה לשנות מקדושת בכור לקדושת שלמים. ואם כן, כל שכן שאסור להטיל בו מום ולהזחיאו לגmary מקדושתו. **ואילו את אמרתך, דמציאות מפקעת ליה מקדושתיה?**

ומתרצין, אמר לך רב יהודה: מה שאמרה המשנה שלא הותר לו אלא להקדישו לעולה, הגי מיולי, בזמן שבית המקדש קיים, וממנו מקריב חלבו ודמו. **בי קאמינאanga,** מה שאמרתי אני שモתר להטיל בו מום קודם שנולה, בזמן הזה, דלא חזי להקרבתה, ובין כך ובין כך סופו להאכל במומו. ⁽⁷⁾

וזה שני ימבר לחיבוי עולת. דהינו, שראשי למוכרו לאדם אחר הרוצה לקנות עולה לצורך חותמו. ודמיו, שהוא מקבל מהקונה, הם חולין.

ג. **ילדה שתי נקבות – אחת מהן תקרב שלמים, לנדו, והשנייה תימבר לחיבוי שלמים, ודמיות חולין.**

ד. **ילדה טומטום, שאינו נזכר אם הוא זכר או נקבה, ואנדרוגינום, שיש בו גם סימני זכרות וגם סימני נקבות, רבן שמעון בן גמליאל אומר: אין קדושה חלה עליהם, כיון שתומטום ואנדרוגינוס אינם ראויים להיקרב** ⁽⁴⁾. ויבורר בגמרא.

גמרא:

שנינו במשנה, אין הבכור קדוש אלא ביציאתו מרחם אמו, שנאמר [דברים טו] "כל הבכור אשר יולד". ולמדנו עוד, שקדושתו חלה רק בשעת יציאת רוב גופו מרחם אמו. ועתה דנה הגمرا, האם מותר להטיל מום בעובר שהוא בכור קודם יציאת רוב גופו. וכגון, אם יצא מיעוט גופו, כמו אוזנו או שפתו, יוכל להטיל בו מום, ורוצה להפקיעו בכך מקדושת בכור. כי אחרי הקדשו, בודאי אסור מן התורה להטיל בו

4. **רש"י בשיטה מקובצת.**

5. **גירושת המשנה.**

6. **שלמים קדושתם חמורה מבכור כմבוואר במסכת זבחים, אלא כוונת הגمرا שם קלט מעולה. כלומר, עיקר קושית הגمرا היא להגיע למסקנה שכל שכן שאסור להטיל בו מום.**

רשות.
ובירור שאין הכוונה לאיסור ממש לשנות מקדושה לקדושה, שהרי עדין חולין הוא ואני קודוש כלל, אלא איסור [דרבנן], וכן הוא בקירת ספרן בעלמא הואל וסופו להתקדש בקדושת בכורה.

7. **על פי לשון הרמב"ם** [פרק שני מהלכות